

Arrest

nr. 55 724 van 8 februari 2011
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Kosovaarse nationaliteit te zijn, op 4 november 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 4 oktober 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 3 december 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 januari 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken J. BIEBAUT.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat K. HENDRICKX verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché E. DEWIL, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een etnische Albanees en bezit u de Kosovaarse nationaliteit. U bent afkomstig uit Prishtinë. In 1993 zou u met uw familie naar Duitsland zijn vertrokken, waar u tot 1998 woonde. Komende vanuit Duitsland, dienden uw ouders, G. (...) en S. B. (...) (O.V.4.733.692), op 28 juli 1998 een asielaanvraag in België in. U vergezelde uw ouders als minderjarige. Op 19 oktober 1998 nam de Dienst Vreemdelingenzaken een beslissing tot weigering van verblijf met bevel om het grondgebied te verlaten. Jullie zouden terug zijn gekeerd naar Duitsland, waar jullie verbleven tot jullie vrijwillige terugkeer naar Kosovo in 2000. U zou bij uw terugkeer slechts gedurende één week naar school zijn geweest omdat u zich moeilijk kon aanpassen. Op een gegeven ogenblik zou u tot het

besef zijn gekomen dat u op mannen viel. Eind 2001 zou u op café F. P. (...) hebben leren kennen. Hij zou uit Gjakovë afkomstig zijn geweest en vaak in Prishtinë zijn uitgegaan. Vijf maanden na uw kennismaking zou u elkaar hebben gekust. Ongeveer een jaar en vier maanden na jullie ontmoeting zou F. (...) u niet langer hebben gecontacteerd. U zou hem nog hebben gezocht in het uitgaansmilieu, maar u zou hem niet meer gezien hebben. Aangezien u niet wist waar hij woonde, zou alle contact zijn verbroken. In 2005 zou u aan uw goede vriend, A. G. (...), hebben verteld over uw gevoelens voor mannen. Hij zou u hebben gezegd dat deze gevoelens normaal waren en dat er nog anderen waren die hetzelfde voelden. In de herfst van 2005 zou u samen met A. (...) en zijn broer, A. (...), zijn uitgeweest in de stad. Onderweg naar huis zouden onbekenden jullie zijn achterna gelopen en u hebben uitgescholden voor homoseksueel. U zou alle drie zijn aangevallen en met een mes zijn gestoken. U zou op straat een minibus hebben tegen gehouden en hebben gevraagd om jullie naar het ziekenhuis te brengen. U en uw vrienden zouden zijn geopereerd en u zou vier dagen in het ziekenhuis hebben verbleven. Gedurende uw ziekenhuisopname zou de politie zijn langsgekomen om u te verhoren. Sinds het steekincident zou u regelmatig op straat zijn beledigd en zijn uitgescholden ten gevolge van uw geaardheid. In de lente van 2008 zou uw vader u hebben verweten zoals de Duitsers te zijn. U vermoedt daarom dat hij uw geaardheid is te weten gekomen. Naar aanleiding van deze ruzie zou u het huis zijn ontvlucht. U zou naar uw neef, M. B. (...), zijn gegaan en hem hebben gevraagd u onderdak te verlenen. U meent dat uw vriend A. G. (...), mensen zou hebben ingelicht over uw seksuele geaardheid. Na een verblijf van zeven maanden bij uw neef, M. B. (...), besloot u het land te verlaten en vroeg u uw neef de reis te regelen en te betalen. Op 29 november 2008 zou u van bij uw neef naar België zijn vertrokken, waar u op 1 december 2008 aankwam en nog diezelfde dag een asielaanvraag indiende. U bent in het bezit van uw rijbewijs van UNMIK (tijdelijke administratie van de VN in Kosovo), uitgereikt op 14 augustus 2003. Ter staving van uw asielmotieven legde u een medisch attest, uitgereikt op 9 november 2005 door het Universitair Ziekenhuis te Prishtinë, neer waaruit blijkt dat u werd opgenomen ten gevolge van steekwonden die u zou hebben opgelopen tijdens een gevecht.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u onvoldoende feiten of elementen heeft aangehaald waaruit blijkt dat u Kosovo heeft verlaten en/of niet naar Kosovo zou kunnen terugkeren wegens een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie en/of wegens het bestaan van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

Over de door u ingeroepen steekpartij waarvan u en uw vrienden in de herfst van 2005 het slachtoffer werden, dient vooreerst opgemerkt te worden dat het hier een éénmalig incident betreft. Noch voordien, noch erna werd u ooit het slachtoffer van fysiek geweld (gehoor CGVS p. 12). Voorts was het gebeurde een probleem van privaatrechtelijke (tussen privé-personen) en gemeenrechtelijke (strafrechtelijke) aard. Uw bewering dat de aanval te maken had met uw seksuele voorkeur, is louter hypothetisch. U verklaarde voor dit incident nooit problemen te hebben gehad ten gevolge van uw seksuele voorkeur (gehoor CGVS p. 12). Bovendien werden ook uw twee vrienden, die wel heteroseksueel waren, neergestoken (gehoor CGVS pp. 11-13). U gaf te kennen dat u terzake wel een subjectieve vrees koesterde, maar u kon deze vrees niet ondersteunen met enig concreet of tastbaar gegeven. Uit uw verklaringen blijkt dat u behalve uitgaan met uw vriend naar plaatsen waar jongeren rondhingen (gehoor CGVS p. 9, 10) geen andere zichtbare activiteiten had waaruit kon blijken dat u zich tot mannen aangetrokken voelde. Uit het loutere feit dat u niet met meisjes uitging maar met jongens, kan niet besloten worden dat u door de (voornamelijk moslim) Albanese gemeenschap in Kosovo als homoseksueel zou aanzien worden. U stelde bovendien dat men nooit achter uw seksuele voorkeur kon komen, tenzij u er zelf voor uit zou zijn gekomen (gehoor CGVS pp. 9, 10, 16). Wat betreft uw bewering over uw seksuele geaardheid dient bovendien te worden opgemerkt dat het merkwaardig is dat u, hoewel u beweerde in 2001 te hebben kennism gemaakt met een jongen waar u iets voor voelde (F.(...)), nooit eerder, noch erna initiatieven nam om een partner te zoeken (gehoor CGVS pp. 10-11). Voorts is het merkwaardig dat u en F. (...) nooit aan elkaar zouden hebben laten merken dat u meer dan vriendschappelijke gevoelens voor elkaar zou hebben gehad (gehoor CGVS p. 10). Waarom uw relatie plots over was, blijkt u evenmin te kunnen verwoorden. U verklaarde enkel dat F. (...) niet langer contact met u zocht en dat u hem niet kon bereiken daar u niet weet waar hij woonde. Nochtans kenden jullie elkaar reeds een jaar en vier maanden (gehoor CGVS p. 10).

Wat er ook van zij, u heeft niet aannemelijk gemaakt dat u in geval van problemen geen of onafdoende beroep kon doen / zou kunnen doen op de bescherming van de Kosovaarse autoriteiten. U verklaarde vooreerst nooit problemen te hebben gehad met uw eigen autoriteiten (gehoor CGVS p. 8). Verder blijkt uit uw verklaringen dat na het incident van 2005 de politie naar het ziekenhuis kwam en u en uw vrienden verhoorde over het incident en het verhoor noteerde (gehoor CGVS pp. 13, 14). Uit het niet onmiddellijk (effectief) optreden van de politie kan niet zonder meer de onwil tot bescherming vanwege de autoriteiten afgeleid worden. Het uitblijven van onmiddellijk resultaat kan andere oorzaken

hebben (geen juiste identificatie van de daders, gebrek aan bewijs, onderzoeksdaten, ...). U verklaarde zelf aan de politie te hebben verteld de daders niet te hebben gezien/herkend omdat ze achter u liepen (gehoor CGVS p. 14).

In dit verband kan tot slot nog gewezen worden op informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (zie kopie in uw administratief dossier) en waaruit blijkt dat Kosovo onder UNMIK-bestuur een wetgeving inzake antidiscriminatie van hoog internationaal niveau gekregen heeft. Hoewel het niet te ontkennen valt dat een groot deel van de Kosovaarse bevolking homoseksualiteit nog steeds stigmatiseert, blijkt dat het klimaat ten aanzien van homoseksuelen toleranter geworden is. Dit is ondermeer de vrucht van publieke campagnes die homofobie bestrijden. Daarnaast blijkt uit de beschikbare informatie dat, als iemand op grond van zijn seksualiteit aan geweld of pesterijen zou worden blootgesteld, de Kosovaarse politie wel degelijk voor bescherming kan en wil zorgen en dat de politie, met de steun van EULEX (European Union Rule of Law Mission in Kosovo), zal ingrijpen. Voor diegenen die vervolging vrezen zijn er immers voldoende wettelijke procedures voorzien voor de vaststelling, de vervolging en de bestraffing van misdrijven.

De door u neergelegde documenten doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Uw rijbewijs kan enkel uw identiteit en nationaliteit bevestigen, maar die worden op zich door mij niet betwist. Het medisch attest betreffende de verzorging die u onderging na een messteek verwijst op geen enkele objectieve manier naar de exacte omstandigheden waarin de verwondingen zouden zijn opgelopen. Het attest vermeldt enkel dat u de verwondingen zou hebben opgelopen tijdens een gevecht en vermeldt hierbij uitdrukkelijk dat dit althans zo zou zijn gebeurd volgens uw verklaringen. Derhalve kan dit attest uw bewering dat u werd neergestoken ten gevolge van uw homoseksualiteit niet ondersteunen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker beroept zich in een enig middel op de schending van de materiële motiveringsplicht en van artikel 48/4, § 2, b van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

2.2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht, hetgeen impliceert dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad die een onderzoek voert binnen de lijnen van het rechtsplegingsdossier en rekening houdend met het verzoekschrift dat de grenzen van het gerechtelijke debat bepaalt. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund. De middelen die door verzoeker worden ontwikkeld zullen derhalve slechts besproken worden in de mate dat ze betrekking hebben op de in het onderhavige arrest in aanmerking genomen motieven.

2.2.2. De Raad wijst erop dat internationale bescherming slechts kan worden ingeroepen bij gebrek aan nationale bescherming. Dit vloeit voort uit artikel 1, A (2) van het Verdrag betreffende de status van vluchtelingen van 28 juli 1951 waarnaar wordt verwezen in artikel 48/3 van de vreemdelingenwet en luidens hetwelk vereist is dat de asielzoeker de bescherming van zijn land niet kan, of uit hoofde van de vrees voor vervolging op grond van de in datzelfde artikel bepaalde criteria niet wil inroepen enerzijds, en uit de bepalingen van artikel 48/4 van de voormelde wet krachtens dewelke ook voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus is vereist dat de asielzoeker zich niet onder de bescherming van *in casu* zijn land van herkomst kan of, wegens het reële risico op ernstige schade, wil stellen anderzijds. Een asielzoeker moet alle mogelijkheden tot bescherming uitputten of aannemelijk maken waarom hij geen enkel beroep deed of zal kunnen doen op de nationale autoriteiten.

Uit de landeninformatie toegevoegd aan het administratief dossier (stuk 6, deel 2) - waar ook verwerende partij naar verwijst - dat gesteund is op gesprekken in februari 2009 met vertegenwoordigers van NGO's te Pristina, waarvan verzoeker bovendien afkomstig is, blijkt dat Kosovo beschikt over een antidiscriminatiwet, dat het klimaat jegens homoseksuelen het laatste jaar zeer tolerant is geworden, dat er gayclubs bestaan in Pristina, dat er publieke campagnes werden gelanceerd om de homofobie te bestrijden, dat sinds de herfst van 2008 het mogelijk is om zich op een heel andere

manier over de eigen seksuele voorkeur openlijk te uiten en dat indien iemand op grond van zijn seksualiteit aan geweld of pesterijen zou worden blootgesteld hiertegen door de KP (Kosovaarse politie) met steun van EULEX wordt ingegrepen.

Uit voormelde informatie, waarop zoals reeds gesteld ook verwerende partij zich steunt, blijkt duidelijk dat zeker sedert de herfst van 2008 een gewijzigd klimaat is ontstaan ten aanzien van homoseksuelen waarbij dat deel van de Kosovaarse bevolking die mensen met een homoseksuele geaardheid stigmatiseert met publieke campagnes wordt gesensibiliseerd, dat er zelfs gayclubs bestaan in Pristina en dat in het kader van deze problematiek door de Kosovaarse politie wordt ingegrepen eventueel met steun van de in Kosovo aanwezige internationale autoriteiten.

Verzoekers verweer betreffende de vaststelling zich in het gewijzigde klimaat wel degelijk te kunnen beroepen op de bescherming van de Kosovaarse autoriteiten eventueel gesteund door de aldaar aanwezige internationale autoriteiten dat hij ervan overtuigd is dat de Kosovaarse autoriteiten hem geen hulp kunnen bieden en zij in het verleden ook al geen actie hebben ondernomen om daders van de gewelddaden te vinden, betreft een blote bewering die verzoeker met geen objectieve informatie onderbouwt. Bovendien brengt verzoeker geen andersluidende informatie bij waaruit blijkt dat voormelde landeninformatie niet correct zou zijn. Indien verzoeker mocht bedoelen dat de daders van de steekpartij in de herfst van 2005 nooit werden gevat, merkt de Raad op dat uit het niet boeken van een effectief resultaat door de politie niet zonder meer de onwil tot bescherming vanwege de autoriteiten kan worden afgeleid daar het uitblijven van resultaat eveneens zijn oorzaak kan vinden in de onmogelijkheid de daders te traceren daar zij door het slachtoffer niet werden gezien of herkend, wat *in casu* het geval was (administratief dossier, stuk 3, verslag verhoor op het Commissariaat-generaal, p. 14). Bovendien dateren deze feiten van 2005 en blijkt uit voormelde landeninformatie dat sedert 2008 het klimaat ten aanzien van homoseksuelen drastisch is veranderd.

2.2.3. Door de mogelijkheid zich te beroepen op de bescherming vanwege de Kosovaarse autoriteiten eventueel met steun van de in Kosovo aanwezige internationale autoriteiten bij blootstelling aan geweld of pesterijen naar aanleiding van de seksuele geaardheid, wat door verzoeker niet wordt weerlegd, kan ten aanzien van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet en evenmin een reëel risico op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking worden genomen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op acht februari tweeduizend en elf door:

dhr. J. BIEBAUT,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

J. BIEBAUT